

Pirmās vīzijas dārgie augļi

PREZIDENTS DĪTERS F. UHTDORFS

Augstākā Prezidija otrais padomnieks

Savos jaunības gados Vācijā es apmeklēju Baznīcu dažādās vietās un apstākļos — pieticīgās palīgtelpās, iespaidīgās savrupmājās un ļoti oficiālos modernos lūgšanu namos. Visām šīm ēkām bija viena svarīga, kopīga īpatnība — tur bija Dieva Gars. Kad mēs esam sapulcējušies kā draudzes vai bīskapijas ģimene, var sajūst Glābēja mīlestību.

Cvikavas lūgšanu namā bija vecas, ar gaisu darbināmas ērģeles. Katru svētdienu kāds jauns vīrietis tika nozīmēts, lai stumtu uz augšu un uz leju spēcīgo svīru, darbinot plēšas, kas lika ērģelēm strādāt. Pat pirms es kļuvu par Ārona priesterības nesēju, man dažreiz bija lielā privilēģija palīdzēt šajā svarīgajā uzdevumā.

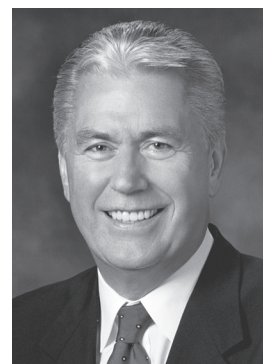
Laikā, kad draudze dziedāja mūsu iemīļotās Baznīcas dziesmas par Atjaunošanu, es pumpēju gaisu ar visu savu spēku, lai ērģelēs nezustu gaisa plūsma. Ērģelnieka acis nepārprotami norādīja uz to, vai es darbojos pietiekami labi vai arī man vajadzēja nekavējoties pielikt lielākas pūles. Es vienmēr jutos pagodināts šī

pienākuma svarīguma dēļ un ērģelnieka izrādītās uzticības dēļ. Tā bija brīnišķīga sasnieguma sajūta, ko sniedza tas, ka man bija pienākums un ka es varēju būt daļa no šī dižā darba.

Šis uzdevums sniedza arī papildus labumu: plēšu darbinātājs sēdēja krēslā, no kura varēja redzēt logu vitrāžas, kas greznoja lūgšanu nama fasādi. Vitrāžās tika attēlota Pirmā vīzija, kur svētajā birzī Džozefs Smits bija nometis ceļos un lūkojās uz debesīm un gaismas stabu.

Laikā, kad draudze dziedāja Baznīcas dziesmas, un pat tad, kad Baznīcas locekļi uzstājās un sniedza liecības, es bieži raudzījos uz šo pasaules vēsturē vissvētākā brīža attēlojumu. Savā prātā es redzēju Džozefu saņemam zināšanas, liecību un dievišķus norādījumus, kad viņš kļuva par svētītu darbarīku mūsu Debesu Tēva rokās.

Mani pārpildīja īpašas sajūtas, kad lūkojos uz šo skaisto ainu tajā loga gleznā, kur svētā birzī bija attēlots ticības pilns jauns zēns, kurš bija pieņēmis drosmīgu lēmumu, dedzīgi lūgt mūsu Debesu Tēvu — Tēvu, kurš uzklausa un mīloši atbildēja viņam.

Gara liecība

Tur es biju, jauns zēns pēckara Vācijā, kurš dzīvoja pilsētas drupās, tūkstošiem kilometru attālumā no Palmīras, Ņujorkā, Ziemeļamerikā un simts gadus pēc tam, kad šis notikums patiesībā norisinājās. Ar visuresošo Svētā Gara spēku es jutu savā sirdī un savā prātā, ka tā ir patiesība, ka Džozefs Smits redzēja Dievu un Jēzu Kristu un dzirdēja Viņu balsis. Dieva Gars mierināja manu dvēseli tajā agrīnajā vecumā ar pārliecību par šī svētā brīža realitāti, kurš pārtapa par vispasaules darbu, kuram bija lemts velties, „līdz tas būs piepildījis visu zemi” (M&D 65:2). Toreiz es ticēju Džozefa Smita liecībai par to brīnišķīgo pieredzi Svētajā birzī, un tagad es to zinu. Dievs atkal bija runājis ar cilvēci!

Atskatoties es jutos pateicīgs par tik daudziem draugiem, kas palīdzēja man jaunības gados iegūt liecību par atjaunoto Jēzus Kristus Baznīcu. Sākumā es vienkārši ticēju viņu liecībām, un tad es saņēmu Gara dievišķu apliecinājumu manā prātā un manā sirdī. Es uzskatu Džozefu Smitu par vienu no tiem, kuru liecība par Kristu palīdzēja man attīstīt manu paša liecību par Glābēju. Pirms es apzinājos, ka Gars mani māca, liecinot, ka Džozefs Smits ir Dieva pravietis, mana jauneklīgā sirds jūta, ka viņš bija Dieva draugs, un tāpēc ļoti dabiski būtu, ka viņš ir arī mans draugs. Es zināju, ka varu uzticēties Džozefam Smitam.

Svētie Raksti māca mums, ka garīgās dāvanas tiek dotas tiem, kas lūdz to Dievam, kas mīl Viņu un kas tur Viņa pavēles (skat. M&D 46:9).

„Jo visiem nav katra dāvana dota, jo ir daudz dāvanu, un katram cilvēkam tiek dota dāvana ar Dieva Garu.

Dažiem tiek dota viena, un citiem tiek dota cita, lai visi tādejādi gūtu labumu” (M&D 46:11–12).

Šodien es zinu, ka mana jaunā liecība guva lielu labumu no pravieša Džozefa Smita liecības un daudz Baznīcas draugu liecībām, kas zināja “ar Svēto Garu . . . , ka Jēzus Kristus ir Dieva Dēls un ka Viņš tika sistis krustā par pasaules grēkiem” (M&D 46:13). Viņu labie piemēri, gādīgā mīlestība un izpalīdzīgās rokas svētīja mani, lai es varētu saņemt vēl kādu īpašu Gara dāvanu, kas aprakstīta Svētajos Rakstos, kad tiecos pēc vairāk gaismas un patiesības: „Citiem tiek dots ticēt viņu vārdiem, lai tiem arī varētu būt mūžīgā dzīve, ja viņi paliek uzticīgi” (M&D 46:14). Cik gan tā ir brīnišķīga un dārga dāvana!

Ticības dāvana

Kad mēs patiesi pazemojamies, tad mēs tiksim svētīti ar šo dāvanu, ticību un cerību uz lietām, kas nav redzamas, bet kas ir patiesas (skat. Almas 32:21). Kad mēs pārbaudīsim vārdus, kuri mums tiek doti caur Svētajiem Rakstiem un dzīvajiem praviešiem — pat ja mums ir tikai vēlēšanās ticēt — un nepretosimies Tā Kunga Garam, mūsu dvēseles tiks paplašinātas un mūsu sapratne tiks apgaismota (skat. Almas 32:26–28).

Glābējs Pats skaidri paskaidroja šo žēlastības principu visai pasaulei Savā dižajā aizbildņa lūgšanā, kurā Viņš lūdza ne tikai par Saviem apustuļiem, bet arī par visiem svētajiem, pat par mums šajās dienās, lai arī kur mēs dzīvotu. Viņš teica:

„Bet ne par viņiem vien Es lūdzu, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem Man ticēs.

Lai visi ir viens, itin kā Tu, Tēvs, Manī un Es Tevī, lai arī viņi ir Mūsos, lai pasaule *ticētu*, ka Tu Mani esi sūtījis.” (Jāņa 17:20–21; uzsvars ir pievienots).

Tas ir veids, kādā Džozefa Smita Pirmā vizija svētī mūsu personīgo dzīvi, ģimenes dzīvi un visbeidzot visu cilvēces ģimeni — mēs nonākam pie ticības Jēzum Kristum caur pravieša Džozefa Smita liecību. Praviešiem un apustuļiem visā cilvēces pastāvēšanas vēsturē ir bijušas dievišķas parādības, līdzīgas tai, kas bija Džozefam. Mozus redzēja Dievu vaigu vaigā un mācījās, ka Viņš ir Dieva dēls „pēc [Viņa] Vienpiedzimušā līdzības” (Mozus gr. 1:6). Apustulis Pāvils liecināja, ka augšāmcēlies Jēzus Kristus parādījās viņam ceļā uz Damasku (skat. Apustuļu darbi 26:9–23). Šī notikuma rezultātā Pāvils kļuva par vienu no Tā Kunga dižajiem misionāriem. Dzirdot Pāvila liecību par viņa debesu viziju nopratināšanas laikā Cēzarejā, varenais ķēniņš Agripa atzina: „Tu gandrīz mani pārliecināji kļūt par kristieti” (Apustuļu darbi 26:28).

Un bija arī daudzi citi senlaiku pravieši, kas sniedza spēcīgu liecību par Kristu. Visas šīs parādības, senlaiku un mūsdienu, ved tos, kas tic, pie visa taisnīguma un cerības dievišķā avota — pie Dieva, mūsu Debesu Tēva un Viņa Dēla, Jēzus Kristus.

Dievs ir uzrunājis Džozefu Smitu ar mērķi svētīt visus Dieva bērnus ar Savu žēlastību un mīlestību, pat šaubu un nedrošības laikos, kara un karu daudzinašanas laikos, dabas un personīgo katastrofu laikā. Glābējs teica: „Lūk, mana žēlastības roka ir izstiepta pret jums, un katru, kas nāks, to Es pieņemšu” (3. Nefija 9:14). Un

visi, kas pieņems šo uzaicinājumu, tiks „apņēmti ar Viņa mīlestības nepārspējamo dāvanu” (Almas 26:15).

Caur mūsu ticību pravieša Džozefa Smita personīgajai liecībai un Pirmās vīzijas realitātei, studējot un lūdzot dziļi un sirsnīgi, mēs tiksim svētīti ar nelokāmu ticību pasaules Glābējam, kurš runāja ar Džozefu „skaistas skaidras dienas rītā agrā pavasarī tūkstoš astoņi simti divdesmitajā gadā” (Džozefs Smits — vēsture 1:14).

Ticība Jēzum Kristum un liecība par Viņu, kā arī Viņa visaptverošā Grēku Izpirkšana nav tikai mācība ar lielu teoloģisko vērtību. Šāda ticība ir visaptveroša dāvana, brīnišķīga visiem kultūras reģioniem uz šīs zemes, neatkarīgi no rases, ādas krāsas, valodas, tautības vai sociālekonomiskajiem apstākļiem. Lai censtos saprast šo dāvanu, var tikt izmantots saprāta spēks, taču tie, kas visdziļāk jūt tās ietekmi, ir tie cilvēki, kas ir gatavi pieņemt šīs dāvanas svētības, kas nāk no šķīstas un tīras dzīves, ejot pa patiesas grēku nožēlošanas ceļu un dzīvojot pēc Dieva baušļiem.

Pateicība par pravieti

Atceroties un godinot pravieti Džozefu Smitu, mana sirds vērsas pie viņa pateicībā. Viņš bija labs, godīgs, pazemīgs, inteligents un drosmīgs jauns cilvēks ar labu sirdi un nesatricināmu ticību Dievam. Viņš bija godprātīgs. Atbildot uz viņa pazemīgo lūgšanu, debesis tika atvērtas vēleiz. Džozefs Smits patiešām bija redzējis vīziju. Viņš to zināja, un viņš zināja, ka Dievs to zina, un viņš to nevarēja noliegt (skat. Džozefs Smits — Vēsture 1:25).

Caur viņa darbu un upuri tagad man ir patiesa sapratne par mūsu Debesu Tēvu un Viņa Dēlu, mūsu Pestītāju un Glābēju, Jēzu Kristu, un es varu sajūst Svētā Gara spēku un zināt par Debesu Tēva ieceri, kas paredzēta mums, Viņa bērniem. Man šīs lietas patiešām ir Pirmās Vīzijas augļi.

Es esmu pateicīgs par to, ka agri savā dzīvē tiku

svētīts ar vienkāršu ticību tam, ka Džozefs Smits ir Dieva pravietis un ka vīzijā viņš redzēja Dievu Tēvu un Viņa Dēlu, Jēzu Kristu. Džozefs Smits iztulkoja Mormona Grāmatu ar Dieva dāvanu un spēku. Man šī liecība tika apstiprināta atkal un atkal.

Es liecinu, ka Jēzus Kristus patiesi dzīvo un ka Viņš ir Mesija. Man ir personīga liecība, ka Viņš ir visas cilvēces Glābējs un Pestītājs. Es saņēmu šīs zināšanas ar neaprauktāmu Dieva Gara mieru un spēku, un manas sirds un prāta vēlēšanās ir būt šķīstam un uzticīgam, kalpojot Viņam tagad un mūžīgi.

Ierosinājumi mājskolotājiem

Pēc tam, kad lūgšanu pilni esat studējuši šo vēstījumu, dalieties tajā, izmantojot metodes, kas mudina piedalīties tos, kurus jūs mācāt. Tālāk sniegti daži piemēri:

1. Kopā ar ģimeni nodziediet Baznīcas dziesmu „Džozefa Smita pirmā lūgšana” (*Baznīcas dziesmas*, 14). Parādiet Pirmās vīzijas attēlu. Pajautājiet ģimenei, ko viņi šajā attēlā redz. Izlasiet vēstījuma pirmo sadaļu un apspriediet to, ko prezidents Uhtdorfs jūta, kad skatījās uz Pirmās vīzijas loga vitrāžu.

2. Palūdziet ģimenei atrast Pirmās vīzijas patiesības, kuras prezidents Uhtdorfs uzskaita, kad jūs ar ģimeni lasīsit pēdējo vēstījuma sadaļu. Pajautājiet ģimenei, kas, viņuprāt, ir Pirmās vīzijas augļi. Uzaiciniet ģimenes locekļus dalīties savās sajūtās par Džozefu Smitu.

3. Sagatavojoties apmeklējumam, izlasiet Džozefa Smita Pirmās vīzijas aprakstu (skat. Džozefs Smits — Vēsture 1:11–20). Kad stāstīsiet Pirmās vīzijas stāstu, palūdziet jaunākajiem bērniem uzzīmēt attēlu par vīziju. Apspriediet prezidenta Uhtdorfa paziņojumu: „Dievs ir runājis ar Džozefu Smitu ar mērķi svētīt visus Dieva bērnus ar Savu žēlastību un mīlestību.” Palūdziet bērniem paskaidrot, ko viņi ir uzzīmējuši.